

WARSZAWSKA NOC TAŃCA 2012
20 LISTOPADA 2012, godz. 18:00-22:00
Teatr Studio im. St. I. Witkiewicza
PKiN, pl. Defilad 1, Warszawa
www.teatrstudio.pl

ARTYŚCI:

Flesh System to nieformalna kolaboracja artystów różnych dziedzin sztuki, zainteresowanych nowymi zjawiskami w tańcu oraz interdyscyplinarnymi działaniami wokół niego

www.facebook.com/FleshSystem

"once/twice simultaneously" (work in progress)

Koncepcja, choreografia i wykonanie: Korina Kordova, Przemysław Kamiński

Muzyka: Adrian Piasecki

Podziękowania dla: Art Stations Foundation, Teatru Tańca Zawirowania i Kacpra Lipińskiego.

Zapomnij o planie, zacznij jeszcze raz. Znajdź dla siebie miejsce.

Razem. Dwukrotnie. W tym samym czasie. Jednocześnie.

Zgub się. Koniec gry.

„± 30 // we are here for you”

koncepcja i wykonanie: Korina Kordova, Przemysław Kamiński

Ten mikro performance na 2mkw, to szereg działań, dla których punktem wyjścia i inspiracją jest około 30-centymetrowa różnica wzrostu między performerami oraz znacznie ograniczona przestrzeń, w której ich ciała zostały osadzone. To szukanie dla siebie miejsca, to zmiany poziomów i zmiany perspektywy. To badanie proporcji, odległości między ciałem a drugim ciałem, ciałem a podłogą, jednym czubkiem głowy, a drugim.

Warszawski Teatr Tańca: Aleksandra Dziurosz

Warszawski Teatr Tańca/Studio Tańca WTT/Atelier WTT

Warszawski Teatr Tańca powstał w styczniu 2008 roku. Pomysłodawczynią, założycielką i dyrektorem teatru jest dr Aleksandra Dziurosz – choreografka, tancerka, nauczyciel tańca współczesnego, zdobywczyni nagrody choreograficznej Ewy Wycichowskiej oraz głównej nagrody choreograficznej *The Best Of Solo Performance* na festiwalu w Budapeszcie.

Zespół tworzą profesjonalni tancerze tańca współczesnego i baletu klasycznego. Zespół zainaugurował działalność spektaklem „Chopin–ex-saturō” do muzyki Fryderyka Chopina podczas VI Dni Fryderyka Chopina, w Teatrze na Wodzie w Łazienkach Królewskich. W grudniu 2008 roku, podczas Warszawskiej Nocy Tańca, odbyła się premiera spektaklu „Trwa-nie”, drugiej produkcji Warszawskiego Teatru Tańca. Rok 2012 zaowocował spektaklem „Anioły”. WTT występował na scenach w: Japonii, Czechach i Polsce. Partnerem Warszawskiego Teatru Tańca jest Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki w Warszawie. www.wtt.waw.pl ; www.dziurosz.pl

„Anioły”

Idea i reżyseria: Aleksandra Dziurosz

Choreografia: Praca zespołowa WTT

Muzyka: collage (Chris Clark, Jan Jelinek, Susumu Yokota, Murcaf, Hildur Gudradottir)

Wykonanie: Warszawski Teatr Tańca w składzie: Anna Maria Karabela, Anna Majder, Alpha Sanneh

Głos: Bartosz Miłosz Martyna

Projekcje wideo: Michalina Musielak

Space & Light: Aleksandra Dziurosz i Bartosz Miłosz Martyna

Produkcja: Warszawski Teatr Tańca i Agencja Impresaryjna Bart

Bazą wyjściową scenariusza spektaklu „Anioły” oraz inspiracją do tworzenia warstwy ruchowej są treści zawarte w słowach Apokalipsy św. Jana oraz zaczerpnięte z europejskiego malarstwa i rzeźby doby średniowiecza, renesansu, baroku i klasycyzmu. Treścią spektaklu jest moment przejścia z postaci ludzkiej w anielską; moment apokalipsy. Kim są anioły? Czym jest śmierć? Jak na ten moment reaguje człowiek?

2mkw/Akcja performatywna „SPACE”

Wyk. tancerze Atelier WTT i Studia Tańca WTT w składzie: Bartosiewicz Dominika, Bielecki Piotr, Kabala Eliza, Kossowska Dorota, Koss Urszula, Łąpieś Marta, Musielak Michalina, Pankowska Agata, Rewucka Paulina, Walach Natalia, Zduńska Natalia.

Opieka artystyczna: Aleksandra Dziurosz, Anna Maria Karabela, Anna Majder (Warszawski Teatr Tańca)

Atelier WTT istnieje także od 2008 roku. Jego tancerzami są wybrani słuchacze *Studio Tańca WTT* Aleksandry Dziurosz. Zespół liczy obecnie 11 osób i ma formę otwartą. Nabór do zespołu odbywa się drogą corocznych audycji. Członkowie Atelier WTT, pod okiem pedagogów Studia Tańca WTT, kształcą swe umiejętności w zakresie tańca współczesnego i baletu klasycznego oraz biorą udział w spektaklach tanecznych/teatralnych. Zespół *Atelier WTT* ma w swoim repertuarze 5 spektakli. Od 2013 roku Studio WTT oraz Atelier WTT funkcjonować będą w Mazowieckim Centrum Kultury i Sztuki w ramach Warszawskiego Centrum Tańca.

„Akcja Space” to performatywne działania Atelier . W ramach Akcji Space widz będzie miał możliwość zapoznania się z tańcem klasycznym, współczesnym i improwizacją.

Anna Piotrowska - tancerka, choreograf, reżyser, nauczyciel tańca współczesnego, założycielka "mufmi" w Warszawie. Stworzyła ponad 60 autorskich choreografii i przedstawień. Pomysłodawczyni wielu ogólnopolskich i międzynarodowych programów edukacyjno-kulturalnych. Występowała na wielu scenach europejskich . Jako reżyser ruchu w teatrze dramatycznym współpracowała z reżyserami: Paweł Kamza, Michał Siegoczyński, Artur Tyszkiewicz. Jest pedagogiem w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej na Wydziale Teatru Tańca w Bytomiu.

www.eferte.pl

„o b e c n o ś ć”: IMPROWIZACJA

Anna Piotrowska od samego początku prezentuje się w Warszawskiej Nocy Tańca, akcentując swoją obecność. Obecność w miejscu, tak naprawdę nie jest dowodem oddania tożsamości miejsca.

Liwia Bargieł - absolwentka Konserwatorium Tańca Współczesnego Laban Centre w Londynie. Współpracowała z choreografami: Tom Dale, Tom Roden, Garry Lambert. Jej choreografie pokazywane były w Bonnie Bird Theater, Galerii Turbo na ASP w Warszawie, na festiwalach Re:wizje, Go,go dance!, FAMA. Współpracowała z Warszawskim Teatrem Tańca. Razem z Magdą Grabowską tworzy Mała Duet. Była laureatka programu rezydencyjnego „ Rezydencja/ Premiera” organizowanego przez Klub Żak w Gdańsku, podczas którego, we współpracy z Pia Meuthen, przygotowała spektakl prezentowany na NOCY. Premiera spektaklu odbyła się w lipcu 2012 na Gdańskim Festiwalu Tańca.

„O mnie i trochę o Tobie”

Choreografia i wykonanie: Liwia Bargieł

Nadzór artystyczny: Pia Metuthen

Muzyka: Krzysztof Lenczowski; wykonanie- Atom String Quartet

Wideo: Krzysztof Osiecki

Spektakl inspirowany cytatem z powieści Julio Cortazara „Gra w klasy”: „ I to, co nazywaliśmy Kochaniem się, znaczyło może, że stałem przed Tobą z żółtym kwiatem w ręce, Ty zaś przytrzymałaś dwie zielone świece, a wiatr wiał nam w twarz, deszcz wyrzeczeń, pożegnań i biletów metra.” Jest to monolog taneczny, jednostronna relacja ze związku dwojga ludzi, przepełniony subtelnymi gestami wskazującymi na wtórne przeżywanie emocji związanymi ze wspomnieniami romantycznej więzi i różnymi jej odcieniami.

Hanna Raszewska/Warszawska Pracownia Kinetograficzna

Warszawska Pracownia Kinetograficzna to nieformalna grupa warszawskich choreolożek i choreologów. Zajmuje się ćwiczeniem i rozwijaniem naszych umiejętności, a także popularyzacją wiedzy o kinetografii i choreologii. Członkowie WPK pochodzą z różnych środowisk, a łączy ich głębokie zainteresowanie tańcem we wszelkich jego przejawach. Liderką jest Hanna Raszewska,

absolwentka Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina, wykładowczyni teorii tańca, publicystka, działaczka organizacji pozarządowych.

„Ruch Uchwycony”

Koncepcja i prowadzenie: Hanna Raszewska

Wykonawczynie: Liwia Bargieł, Małgorzata Gajdemska, Aleksandra Kleinrok, Eliza Rudzińska, Natalia Żakowska

Czy można uchwycić ruch, czy taniec poddaje się zapisowi, czy zapis go nie zubaża? Można, poddaje się – nie zubaża. Podobnie jak system nutowy pozwala uchwycić dźwięk, system notacji Labana-Knusta zatrzymuje na papierze to, co tak ulotne, co trwa w czasie i w przestrzeni, co manifestuje się poprzez ciało: taniec. Prosty i logiczny system o przejrzystych zasadach pozwala na zapis każdego ruchu, niezależnie od techniki, w jakiej jest wykonywany. Podczas prezentacji połączy się forma wykładu i pokazu, a na koniec publiczność zostanie zaproszona do udziału w chwytającym ruch eksperymencie.

„Partytura Ruchu”: punkt informacyjny

W 2mkw będzie można przejrzeć podręcznik do nauki kinetografii Roderyka Lange, słownik kinetografii Labanowskiej autorstwa Albrechta Knusta oraz inne podstawowe materiały służące rozumieniu i nauce systemu zapisywania ruchu. Dostępne będą także kinetogramy, w których zapisano etiudy ruchowe oraz żywe eksponaty: członkinie Warszawskiej Pracowni Kinetograficznej, gotowe na życzenie odczytać dany kinetogram lub odwrotnie – zapisać frazę ruchową zaproponowaną przez widza. Można będzie także obejrzyć prezentację przedstawiającą podstawowe założenia Labanowskiego myślenia o ruchu.

anarchiści tańca

To nowo powstały warszawski kolektyw, którego założycielami są choreografowie i performerzy: Rafał Urbacki i Magdalena Przybysz (obydwie są uczniami krakowskiej pedagogażki Iwony Olszowskiej oraz stypendystami poznańskiego Solo Projekt). W Warszawie prezentowali już swoje prace w takich miejscach jak Basen Artystyczny, Instytut Teatralny, Sala Laboratorium CSW czy Teatr Dramatyczny. Obecnie w Warszawie prowadzą regularne poniedziałkowe zajęcia z improwizacji opartej na anarchii ruchu w Dojrzewalni na Żoliborzu.

www.dojrzewalnia.pl

„stop. danger. (not) dancers.”

Choreografia i wykonanie: Magdalena Przybysz, Rafał Urbacki

„Weźcie niebieską pigułkę, a przekonacie się, że nic nie jest tańcem, obudzicie się we własnym łóżku i uwierzycie, że wszystko już było - nie ma nic do osiągnięcia. Weźcie czerwoną pigułkę, a zostanieie w krainie czarów i przekonacie się, że wszystko jest tańcem i pokażę Wam, dokąd prowadzi królicza nora”. Morfeusz do Anarchistów Tańca. "Weźmy obydwie naraz". Anarchiści Tańca do Morfeusza. Zapraszamy na improwizowany lecture performance pełen niespodzianek (albo i nie).

Aleksandra Borys ukończyła CODARTS- University of Arts in Rotterdam/ Holandia oraz Państwową Szkołę Baletową w Łodzi. Stypendystka symposium IMPACT12 w PAK w Essen, programu DanceWeb 2011 w ramach ImpulsTanz Festival w Wiedniu, europejskiego programu dla młodych choreografów Tour d'Europe des Choreographer. W roku 2010 stypendystka Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz programu Solo Projekt, w ramach którego powstało solo "lost in details", zaproszone do konkursu Jardin prix d'Europe, w ramach eXplore festival w Bukareszcie, a w roku 2012 zostało zakwalifikowane do TOP 10- Aerowaves priorytetowych spektakli.

"bezsens – an action painting" na 2mkw

Wykonanie: Aleksandra Borys

Zdarzenie oddające stan bezsensu. Bezsens - cechuje się jedną wielką paplaniną bez składu i ładu. Ostatecznie może jednak stać się, że odnajdziemy sens w bezsensie, a bezsens w sensie. Istnieją różne rodzaje bezsensów, którymi wszyscy pogardzają, albo odwrotnie czczą je i sami chcą się nimi stać. Taniec często traktowany jest jako ta dziedzina sztuki, która jest zupełnie bezsensu. "bezsens - an action painting" jest kolażem inspiracji pojawiających się na przestrzeni dwóch ostatnich lat.

Katarzyna Milczewska/Teatr Tańca Inoj

Teatr Tańca Inoj powstał w 2009 roku w Warszawie z inicjatywy reżyserki i choreografki Katarzyny Kryczki. Zrealizował spektakle „Skórki Pomarańczy” i „Opowieść o studni”, które były prezentowane i nagradzane podczas festiwali teatralnych w całym kraju. Inoj nie szuka w ruchu struktur narracyjnych, nie mnoży też postmodernistycznych aluzji - stara się wypracować własny język. Działania Teatru wykraczają poza formułę tańca estetycznego, nie zamykają się także w nurcie konceptualnym. Dotykają uniwersalnych problemów społecznych, a ich otwarta forma dopuszcza różne sposoby interpretacji.

„SKÓRKI POMARAŃCZY”: INSTALACJA

Instalacja odsyła wprost do działalności Teatru Tańca Inoj. W niewielkiej przestrzeni skondensowane zostały rekwizyty ze spektakli Inoja, które w twórczym przekształceniu nabrały nowego wymiaru. Zestawienie obiektów organicznych i sztucznych, matowych i błyszczących nawiązuje do wymykającej się jednoznaczny klasyfikacji twórczości Teatru. Poprzez wykorzystanie różnorodnych środków oddziałuje na zmysły odbiorców.

Małgorzata Matuszewska zajmuje się tańcem od 1990r. Współpracowała z licznymi teatrami m. in Teatrem Narodowym i Dramatycznym w Warszawie, Operą Nova w Bydgoszczy, telewizją, filmem. W 2000r. założyła autorski Teatr Tańca NTF (Nie Tylko Flamenco), w którym realizuje swoje idee. Teatr Tańca NTF charakteryzuje specyficzny język wypowiedzi (na który składają się elementy różnych technik tańca) oraz intensywna plastyczność realizowanych prac. Projekt "Miasto Syren" jest szóstym z kolei autorskim dziełem artystki.

www.ntf.pl

„Miasto Syren/Nocny Pociąg”: FILM

Autor: Małgorzata Matuszewska;

Realizacja: Massimo Federico

Występują: Ilczuk Barbara, Krzemieńska Natalia, Mazur Nadia, Ochman Anna. Charakteryzacja:

Wioletta Wypijewska

Dokumentacja fotograficzna: Pagal Creative

Film powstał dzięki wsparciu finansowemu Miasta Stołecznego Warszawy. Produkcja Fundacja Tradycji Transformacji Sztuki. Partnerzy: Muzeum Kolejnictwa w Warszawie, Instytut Rozwoju Kultury Alternatywnej IRKA oraz Teatr Tańca NTF.

Film tańca "Miasto Syren / Nocny Pociąg" wprowadza widzów na pogranicze snu i jawy. Zgodnie z założeniami surrealizmu, na których oparty jest projekt, zdarzenia mające w nim miejsce przeplatają akcje rodem ze snu czy też z obrazów Paula Delvaux (będących głównym źródłem inspiracji) z zastaną realnością opustoszałych peronów Dworca Warszawa Główna. Industrialny krajobraz, zabytkowe wagony, kunsztowne stroje wykonawczyń i ich perfekcyjny taniec stwarzają razem niezwykle malarski świat, pełen ukrytych znaczeń.

Warsaw Flow: FILM

Międzynarodowy Festiwal Kontakt Improwizacji - Warsaw Flow jest koordynowany przez Paulinę Świącańską, Annę Wyganowską, Małgorzatę Pianowską i Małgorzatę Kołodę. To jedna z najmłodszych warszawskich imprez tanecznych, która w 2013 roku będzie miała swoją czwartą edycję. Unikatowa formuła festiwalu nastawiona jest przede wszystkim na czynne uczestnictwo warsztatowe. Festiwal konfrontuje ze sobą uznanych przedstawicieli kontakt improwizacji z kraju i zagranicy, z początkującymi i zaawansowanymi tancerzami. Dzienny harmonogram kilkudniowego festiwalu obejmuje warsztaty o zróżnicowanym stopniu intensywności, jamy i wspólne improwizacje mistrzów. Organizatorem Festiwalu od 2012 roku jest Fundacja Artystyczna Perform.

www.polandcontactfestival.com

SPOTKANIA Z ARTYSTAMI INNYCH DZIEDZIN

„Fotografia Tańca”

Katarzyna Chmura-Cegielkowska - fotografka skoncentrowana na dokumentowaniu i fotografowaniu teatru, tańca, muzyki, performance i wszelkiej maści wydarzeń kulturalnych dziejących się na/pod/obok sceny. Samouk absolutny, który w pewnym momencie odważył się zrealizować swoje marzenie o fotografowaniu teatru. Wolny strzelec, współpracujący z wieloma teatrami, festiwalami i stowarzyszeniami. W lipcu 2012 Katarzyna Chmura otworzyła własne studio fotograficzne, w którym wykonuje sesje portretowe i wizerunkowe artystów, aktorów, tancerzy, muzyków oraz zdjęcia plakatowe.

www.teatralna.com

„Rola światła i aranżacji przestrzeni w tańcu”

Ewa Garniec - projektantka sztuki użytkowej, oświetlenia i przestrzeni teatralnej. Od 2005 roku współtworzy Grupę Artystyczną KONCENTRAT. Projektuje światła do spektakli teatralnych, wystaw i koncertów, prowadzi warsztaty dotyczące oświetlenia. Oświetla wnętrza mieszkalne i klubowe, kawiarniane. Projektuje i wykonuje lampy.

www.koncentrat.com

Julia Hoczyk - teatrolożka i krytyczka tańca. Publikuje teksty krytyczne, prowadzi gościnne wykłady o tańcu współczesnym i butō. Redaktorka portalu TaniecPOLSKA.pl. Słuchaczka podyplomowych Gender Studies ISNS Uniwersytetu Warszawskiego. Doktorantka Instytutu Sztuki PAN. Jako wykładowczyni współpracuje z Akademią Teatralną w Warszawie. Pracuje w Instytucie Muzyki i Tańca.

www.taniecpolska.pl